

հոգաբարձական խորհրդների հաշիւները, հաստատուում են էջմիածնի Միւսուղիքի:

1) Վանքապատկան գոյեթի կառավարութիւնը յանձնելու և վանական իշխանութեան:

2) Վանքապատկան գոյեթի կառավարութեան կանոնադրութեան վրա հսկելու համար կարող են հրաւիրվել թեմական առաջնորդի կողմից և աշխարհական անձինք՝ օգնելու վանքական իշխանութեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ի Լ

Մայրաքաղաքի ուսումնական օրգանները զեռն չեն յայտնել իրանց կարծիքը օգոստոսի 1-ին կայացած Բարձրագոյն Ուկազի առիթով: Միայն իշխան Ուսումնական օրգան «Բազմէս» լրագիրը, մի երկու խօսքով այն միտքն է յայտնում, թէ մեծ սխալ էր կառուածները խելը և ուրախութիւն է յայտնում, որ կատարվեց արդարութեան ակտը:

Թիֆլիսի ուսումնական օրգանները— «Նով. Օր.» և «Թիֆ. Լիստ», իսկ Բագուի ուսումնական օրգան «Բագու» լրագիրը առանձին առանձնորոգ յօդուածներով շնչոտեցին օգոստոսի 1-ին ակտի առաջին նշանակութիւնը:

«Նով. Օր.» յայտնելով, որ հայոց եկեղեցական կառուածները վերաբարձնելը անհրաժեշտ էր ուրախութիւն է առաջ բերել հայ ժողովրդի մէջ, ասում է.

«Այդ ամենը ցոյց է տալիս, թէ ինչ կենդանի և անխզելի կապ կայ հայ ժողովրդի և հայ եկեղեցու մէջ— և հենց այդ կապի անխզելիութեան մէջ է կայանում այն առանձնայատկութիւնը, որով հայ եկեղեցին տարբերվում է միւս եկեղեցիներից: Հայ եկեղեցու այդ ժողովրդական բնակարանութիւնը մշակվել է դարերով և հանդիսանում է հայ ազգի ամբողջ երկար պատմութեան հենասյունը: Հայկական մի քանի ուրիշ եկեղեցիներ, հայ եկեղեցին փակված 40-50-ամյակներից, որով հայ եկեղեցին իր իրականութեամբ հաստատութիւն էր, ծառայում էր ազգի շահերին: Բազմաբանական ազգանքի օրոքում, որոնցով այնքան ճիշդ է բազմաշաղկապ ժողովրդի պատմութիւնը, ազգը իր նպատակները ուղղում էր եկեղեցու, որը այդպիսով դարձավ ժողովրդի կենսական շահերի կենտրոնը: Այդ հոգևոր կապը եկեղեցու և ժողովրդի մէջ զգացվում էր վճռապէս ամեն բանի մէջ և որոշում էր իր կենդանի ժողովրդի կենսական ամբողջ կապի վրա: Դրանով և պէտք է բացատրել վաղից այն սուր զգացումը, որով հայ ազգից ամբողջ ազգը կառուածները դրաւելու և դարձնելու փակելու ժամանակ և այն ցնծութիւնը, որ այժմ նա յայտնում է իշխան դատանի կարգադրութիւնները շնչով: Իսկայն դատարանով ազգայնական շահերի կենտրոն, հայոց եկեղեցին, ի պատիւ նրա, չէր համակվեց կրթական ոգով և չէր արագաշարժեց արդարութեան ձգտումները և հենց դրա մէջ է նրա արժանիքը ազգի առաջը»:

Երբ հիմա իսկ ու պատմութիւնը—ինչպէս այդ տեսանք 1902-ին, իտալա-շվեյցարական ընդհարման միջոցին—այն ժամանակ ազգի տեսնող վայրկեանքները երեքարականացնում է ազգայնականութեան բոլոր խաւերը և քաղաքի հանրապետութիւնը ծառայում է, իբրեւ մէկ մարդ, հակառակորդի դէմ:

Այդ վայրկեաններում և երևան է գալիս մեծ տարբերութիւնը «չինոր-քաղաքացու» և «արհեստով զինուորի», միեկիւյի և միեկույի միջև: Լաւ կռիւներ վարելու համար, տարբեր չէ, որ զինուոր երկար տարիներ նստէ զօրանոցում: Զինուորական կուռ գիւցիւլին մշակելու համար, անհրաժեշտ չեն երկարատեւ ու տաղալիք մարզանքները—ընդհանրապէս:

«Փորձը ցոյց է տալիս, ասում է հեղինակաւոր գիւտարար Ռուդոլֆ Կրամս «Neue Zeit»-ի իր մի յօդուածի մէջ, որ հենց այն մարդիկ, որոնք ծառայում են կարճ ժամանակ, ամենանպաստաւոր ու ամենակարգապահ են, մինչդեռ երկար տարիների ծառայութիւնը դարձնում է մարդկանց արտնչող ու զփլած»:

Միևտարեքով թէքստիկոսները սովորաբար օգնում են, որ զօրանոց մի տեսակ հանրապետական է, մի դպրոց՝ թէ հայրենասիրութեան, թէ արիւթեան ու զինուորական, թէ անձնագիտութեան ու արտուրդմի: Առանց մըշտակալուն զօրաբանականների, ազգը կայստեղի ու կը կործանվի: Ergo, միևտարեքով, հայրենական բանակները սխալում, թէկուզ և խելագոր, թէկուզ և հակապահ ծառայող պատճառող պէտք է յարատեւ իբրեւ բարոյական մի պատուական: Մուսուլման հանդիսանում է մի տեսակ մարմնացում բոլոր խորհրդերի:

«Թիֆ. Լիստ» լրագիրն ևս այն միտքն է յայտնում, որ օգոստոսի 1-ին Ուկազն արդարադատութեան գաղափարի յաղթանակն է: Նոյն միտքն է յայտնում «Բագու» լրագիրը:

«Այդ Բարձրագոյն ակտով—ասում է լրագիրը—որ բարձր արդարադատութեան ակտ է, վերականգնվում են այն համապատասխան օրէնսդրութիւնները, որոնք փոխվել էին «Հայոց եկեղեցու պիտեմիայի» մէջ և հաւանօրէն կը շնչվեն բոլոր այն բազմաթիւ շրջաբերականները, հրահանգները, բացատրութիւնները, հրահանգները և այլ թղթերը, որոնք վերջին 30 տարվայ ընթացքում հրատարակվեցին միայն այն նպատակով, որ փոխեն, սահմանափակեն կամ մեղադարձեն հայ հայրենիքի իրաւունքները, որոնք ճանաչված էին հայ-ուկաւաւրական ինքնապաշտպանութեան համար Ռուսաստանում 1835 թ. «պիտեմիայով»:

Վերջին քաղաքի ստացված «СННЬ ОТЧЕТОВО» լրագրի մէջ («№ 145») գտանք մի առաջնորդող յօդուած օգոստոսի 1-ին Ուկազի առիթով: Ինչպիսիւ այդ Ուկազի բովանդակութիւնը, լրագիրը ասում է.

«Եւ այսպէս Կովկասեան նախկին վարչութեան երկու չարաբանակի ակտերը, որոնք ստեղծել էին մինչև այդ ժամանակ գոյութիւն չունեցող «հայկական հարց»—լուծվեցին: Մինչև 80-ական թվականների սկիզբը հայերը համարվում էին նեղուկ ուսուցարարութեան Կովկասում: Օրէնսդրական ակտերի մի ամբողջ շարքով ըսկտել Սեմն Պետրոսից, նրանց արտադատվում էր բարեացարկութիւն և ազատութիւն: Եւ նրանց ազգայնական զարգացումը: Բայց ահա հասաւ ընդհանուր բեկումն, հասարակութեան ամեն մի ինքնագործունէութիւնը, զարգացումը և լուսավորութիւնը համարվեց իրաւական, ստեղծվեցին «ծայրերի երկրները հարցեր», բարձրագոյն հանգիս եկաւ ուսուցչական նշանակումը և բոլոր այլազգիները կասկածի տակ ընկան: Հայերը, ինչպէս և միւսները յայտարարվեցին սեպտաբուստիւն և խռովարարներ: Մամուլի որոշ մասը սկսեց հաւանք հայերին և ապա տեղի տնայնաց կովկասեան նախկին վարչութեան կողմից մի շարք ակտեր, որոնք զրկեցին հայ ազգը ամենատարբերական իրաւունքներից, քանդեցին ձիգ տարիների ջանքերով ձեռք բերված խաղաղ կուլտուրական զարգացման հետեւնքները»:

Ապա առաջ բերվում հայոց դպրոցների փակման և կառուածների դրամական համառոտ պատմութիւնը, լրագիրը ասում է.

«Միայն երկու տարի անցաւ և հայ հոգեւորականութեան ու ժողովրդի աղերսները, ինչպիսիք, յայտարարութիւնները, որոնք մի քիչ առաջ համարվում էին խռովարարական, այժմ յայտարարված են արդար և օրինական: Հայերի ազգային սեփականութիւնը ինքն վարչութիւն է յետ տալիս: Պէտք է յուսալ, որ դա միայն սկիզբն է, և այդ ազգայնական դպրոցի վերածման և եկեղեցական կառուածների վերադարձման կը հետեւն և հայ ազգը ճշող միացած սահմանափակող օրէնքների շնչումը»:

Դաւաւր տաքեղութիւններ... Բանալու գոհնիկ մի արամաւանութիւն, որ առկայն ունի բազմաթիւ պաշտպաններ նոյն իսկ արեւմտեան երկրների մէջ:

Թուում է թէ հարկ չը կայ ապացուցանելու, որ այդ առաքելութիւնները մարդկանց աշխարհում արժարժում են մանկութիւնից ի վեր, ընտանիքի մէջ, դպրոցում, հասարակութեան մէջ, կեանքի արկածներում: Այն անցորդը, որ թափով նետվում է բռնկված հրդեհի մէջ, այդպիսիներն փրկելու համար, այն նաւապետը, որ առանց վարանելու թռչում է փրկարդէզ ակերների մէջ, մանկան բիւսով իր ուղեւորների ապահովելու համար, այն բժիշկը, որ մահաւթի հիւանդութիւն է պատճառում իրան, անյայտ մի հիւանդ բուժելու համար, կամ այն կտրիճը, որ պաղարին վճռականութեամբ գրկում է մահը, մի սրբազան դաւա պաշտպանելու համար—դրանք բոլորը մի և մի քաղաքացիական հերոսներ են, առաքելութեան մի մի հսկաներ, որ չեն պատրաստվում զօրանոցի մէջ, միևտարեքով տականքներ ու զփլած տակ, այլ ինքնաբերաբար կեանքի դպրոցում:

Նոյնը կասեմ և ֆիզիքական դաստիարակութեան առթիւ: Միևտարեքով շատաբանները պնդում են նաև, թէ զօրանոցի մէջ և կազմակերպվում առողջ, ամբողջ քաղաքացիներ, թէ առանց զօրանոցի սերունդները ֆիզիքապէս պիտի սպաւնվէին:

Շվեյցարեան չը գիտէ, թէ ինչ է զօրանոցային կեանքը և այնու ամենայն նա չէ սպաւնում ֆիզիքապէս—ընդհանրապէս: Ձիգ արկածային գաւառականութիւնը այս երկրի պարժանքներից մինն է, բայց նա կատարվում

ՄԻ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Բանի որ այժմ հրապարակի վրա գրված է Կովկասում զեմսովո մասնիւր կարևոր հարցը, ուստի աւելորդ չենք համարում «Մշակի» էջերում առաջ բերել Իրկուսակի աշխարհադրական ընկերութեան կից կազմված զեմսովային մասնաժողովի հետեւեալ յայտարարութիւնը:

Մերբնում զեմսովո մասնիւր հարցը որոշված է: Այդի առաջ ունենալով այդ, Իրկուսակի աշխարհադրական ընկերութեան կից կազմված է «զեմսովային մասնաժողով», որը որոշել է ինքնուրոյն կերպով հող պատրաստել ազգաբնակչութեանը ինքնավարութեան մեկնալու ձևերը ապահովելու ինչպէս: Այս կարևոր հարցի բաւարար լուծումը հանդիպում է ահապէս դժարութիւնների: Ազգաբնակչութիւնը նախ և առաջ հարցնում է «բացատրէ՞ք մեզ ինչ բան է զեմսովո»...

Գիւղացուն օգնել պէտք է. անհրաժեշտ կարիք է զգացվում այնպիսի հանրամատչելի գրքային, որը հետեւեալ նպատակին ծառայէր— ծանօթացնել Մերբն ազգաբնակչութեանը զեմսովային ինքնավարութեան հիմքերի և էութեան հետ: Ծարաւարաբար, այդպիսի մի գրքով մեր գրականութեան մէջ մինչև օրս չը կայ: Դրա համար էլ մասնաժողովը որոշել է այս ամբողջ ընթացքում մրցանակ նշանակել այդպիսի մի գրքով համար և դրա մասին յայտարարել որպէս տեղական, նոյնպէս և մայրաքաղաքի մամուլի մէջ...

Մրցանակ և նրա ստանալու պայմանները: Մրցանակի գումարը 200 ռուբլի է. գրքով մեծը պէտք է լինի համառոտ, հասարակ, առանց օտար, դժուարամատչելի բառերի, պարզ, հասկանալի ժողովրդական լեզուով, որ լինեն օրինակներ վերջում Մերբն ազգաբնակչութեան անտեսական և զեմսովային կեանքից...»:

Նպատակաւորաբար չէ՞ր լինի Կովկասի ազգաբնակչութեան և նրա բազմաթիւ ազգութիւններին զեմսովային ինքնավարութեան հետ ծանօթացնելու համար նշանակել այդ օրինակ մի մրցանակաւարաշխարհիւն, ի հարկէ այդ ազգերի մայրենի լեզուով:

Կովկասեան գիւղատնտեսական ընկերութիւնը, մեր կարծիքով, կարող էր վերցնել իր վրա այս գործի նախաձեռնութիւնը:

Մենք համոզված ենք այդպիսի հանրամատչելի բնույթի ժողովրդականացման անհրաժեշտութեան մէջ: Նա ժողովրդի մասնային աւելի բան կասի, քան 64 թվականի զեմսովային պիտեմիայի յօդուածների մերք արտադրութեան և զբաղմունքի միջոցով մէջ:

Որպէս մրցանակի, նոյնպէս և մրցանակի արժանացած գրքի տպագրութեան ծախքը կարող է հայթայթել Կովկասի ազգաբնակչութիւնը իր դրամական իրաւաբար նուիրաբերութիւններով, որոնք կուղարկվեն Կովկասեան գիւղատնտեսական ընկերութեան կից կազմված յատուկ զեմսովային մասնաժողովին:

Բնօրէն պէտք է տարածվի ազգաբնակչութեան զօրանոցի դուրս և տակաւին մանուկ հասակից: Շվեյցարեային միևտարեքով կարող ընել իբրեւ անհրաժեշտագոյն նախնական պահանջ՝ մանուկների ու պատանիների մարմնամարզութեան լիակատար սխալում և հրացանաձգութեան ընդհանուր մի շօշաւ ամբողջ երկրի մէջ:

Իպրկում մարմնամարզութեան համար դուրծ են գնվում անսովոր ջանքեր և այդ կողմից ևս փոքրիկ Հելվեթիան գերազանցում է բոլոր հարկան երկրներից: Մարմնամարզութիւնը 1878 թվականից ի վեր համարվում է այստեղ դասաւանդութեան անհրաժեշտ ու պարտադիր մի ճիւղ, 10—15 տարեկան մանուկների համար: Թէ կանաւանները և թէ փոքրիկ համայնքների մէջ, դպրոցների մօտ կան ընդարձակ հրապարակներ, ուր դուր կը տեսնէք գիմնաստիկայի ամեն տեսակ յարմարութիւններ: Իսկ որքան բազմաթիւ են մարմնամարզական այլ և այլ ընկերութիւնները, ֆերայները, որոնք հրապարակում են երիտասարդութիւնը, կապիւրով հաճելի օգտակարի հետ...

Բազմաթիւ են և զինավարժութեամբ պարագ ընկերութիւնները: Դարձեալ մի գիծ, որ յատկանշանակ է Շվեյցարիայի համար: Այդ ընկերութիւնները բոլորովին ազատ են, անկախ: Նրանք մայրում են Դաշնակցական կառավարութեան առանձին խնամք ու հովանաւորութիւնը:

Տասնուչորս տարեկան հասակից՝ շվեյցարացի պատանիները սովորում են զենք վարժեցնել—աւորձանակ կամ հրացան: Ծանոնչորս տարեկան հասակից նրանք թափանցվում են այն գիտակցութեամբ, որ մի օր գեղանի,

թիւն մէջ մեծ քանակութեամբ և ճրի: Այնտեղ, ուր չի հասնում կենդանի խօսքը, կը հասնի պարզ, հասկանալի, օգտաւէտ գիրքը: Իսկ այդ երկուսը գործի համար անհրաժեշտ են:

Ա. Աթանասեան

ՆԱԽԻՋԵՆԱՆԻ ԱՂԵՏԻ ԶՈՆԵՐԻ ՕԳՏԻՆ

Նախիջևանի աղէտի դոնոր օգտին ստացանք. 1) Կարսից մի խումբ աշակերտներից և աշակերտուհիներից հաւաքած 38 ռ. 57 կոպ. 2) Բալախանուց «Միւսիք» նաւթարդիւնաբերական և առեւտրական ընկ. ծառայողներից 3) Բարձրագոյն և Մեղրիսեցում հաւաքած (մասնաժողովին յանձնելու համար) Դ. Փանեանի միջոցով 211 ռ. 20 կ., 4) Դարասուրբազարից Օվախի Գր. Բենտերեանի միջոցով հաւաքած 273 ռ., 5) Ախալքալից Յր. Աղաւերեանի ընտանեկան փոքրիկ հաւաքած 16 ռ., 6) Կուլումուկի և Լենքորանի հայերից Մ. Պանիքեանի ձեռքով հաւաքած 25 ռ., 7) Արինսկայա կայար. Աւետիս Մ. Զանդեկեանի ձեռքով հաւաքած 25 ռ., 8) Ախալքալքում սերտների տուած ներկայացումը զուտ արդիւնք 3. Յարութիւնեանի միջոցով 85 ռ. 60 կ.: Ընդհանուր գումարը նախին ստացածներին հետ միասին 24088 ռ. 39 կ.:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կովկասեան փոխարքայի դիւանը, աչքի առաջ ունենալով զեմսովային հիմնարկութիւնների ներմուծումը Կովկասում, ապագրել է տուել 1864 թ-ի զեմսովային օրէնսդրութիւնը 30,000 օրինակ՝ ուսուրէն, հայերէն, վրացերէն և թուրքերէն լեզուներով, տարածելու համար տեղական ազգաբնակչութեան մէջ: Բացի դրանից, մտադրութեան կայ նոյն օրէնսդրութիւնը թարգմանել օսերէն:

Առաջիկայ սեպտեմբերին Թիֆլիսում կայանալու է մի յատուկ խորհրդակցութիւն, որը պէտք է զբաղվի Կովկասի լեռնային շրջանում ապրող ժողովրդների հողային հարցով:

Կովկասի ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձուն միջնորդութիւն է յարգեցնել Կովկասի փոխարքայի առաջ Վաղեկաւազում ուսուցչական սեմինարիա բաց անելու համար:

Կովկասի փոխարքայի դիւանատունն այժմ քննում է մինիստրական տարրական դպրոցներում տեղական լեզուներով դասաւանդութիւն անելու խնդրը: Այդ նպատակով փոխարքայի դիւանը դիմել է Կովկասեան գիւղատնտեսական ընկերութեան և խնդրել այդ հարցի առիթով ընկերութեան ունեցած բաւական առատ նւթերը, որոնց թուում և պ. Նաւրոսիլի գեկուցումը:

Թանկագին հայրենիքը կարող է կանչել նըրանց՝ թշնամու գնդակներին կուրծք տալու համար... Հետեւեալ թվերը վկայում են ձեռք, թէ որքան մեծ կարևորութիւն ունեն շվեյցարական հրացանաձիգ ընկերութիւնները.

1888 թվին	1897-ին
2836 »	3384 »
120681 »	198470 »

Նպատ և մրցանակ, արված դաշ. կառ. կողմից 229919 ֆր. 328041 ֆր.

Այդ նպատակ ներկայումս հասնում է մօտ մէկ միլիոնի: Իւրեքանչիւր մի համայնք պարտաւոր է ունենալ 300 քառ. մետր տարածութեամբ մի հրապարակ՝ ապահովել հրաձգութեան բոլոր պայմաններով: Երբեմն մի քանի համայնքների միասնով դործադրում են դիւնավարութեան մի ընդհանուր հրապարակ, 300—500 քառ. մետր տարածութեամբ:

Այս շնորհիւ այդ հանգամանքներն է, որ շվեյցարական ազգային միևտարեքով, առանց դուր զբաղանք թշնամու բանակը: Ենթադիւ փայլուն մուսուլմաններով ու շքանշաններով հանդիսանում է կուռ ու հզօր մի բանակ, որը դաշնակցելով երկրի բնական ամրութիւններին՝ ընդունակ է վտանգի ժամանակ աշողութեամբ յետ մղել թուով անհամեմատ տակը զբաղանք թշնամու բանակը: Ենթադիւ հիւսնային լուրջ ու խելացի դաստիարակութեան է՝ որ Հելվեթիայի գիւղոր-քաղաքային, առանց երբեք ճաշակած լինելու զօրանոցների երկաթէ ու զինքիւնը իր կարգապահութեամբ ու արիւթեամբ, իր գիւղատնտեսական հմտութիւններով օրինակ է դառնում ամբողջ աշխարհին:

աղանի քաղաքային դռման, արտակարգ
 ա դռմաբերով, որոնք է բողոքել սենյակ
 ներքին գործերի միստարի դեմ ան
 աճառով, որ վերջինս Դռմայի խնդրել
 դառար կայսրի աճառով, որով խնդրում
 էրառարի ճարտերի ժողովրդական ներ
 ադույնների ժողով, աղղ չէ հասցրած:

Հիմնապատկերը համապատասխանում է պետական քաղաքականությանը, ուղանելի ստանդարտներին և սոցիալական սիֆոնիստներին: Առաջնությունը համապատասխանում է կողմնակիցներին պետական քաղաքականությանը, հարցի կորիզը կազմում է Պաղատանը, որը ամեն կերպ ու ամեն կերպ պետք է աշխատանքի ձևերը բերել: Սեփականում, որ սիֆոնիստներին ամենամեծ

ր, մեծ հիասթափութիւնն է առաւ բերում
 ղիդիւնները մէջ, որի հետեանքը այն է
 ի, որ աւելի է բարձրանում պարեստի-
 լ, կուսակցութեան նշանակութիւնը:
 նիքը յետոյ գիտնական Մաքս Նորդաուն՝
 անհերքելի ժամանակակից ամենամեծ պարա-
 ներից մէկը, կօչզբէսի ուշադրութիւնը
 ում է Ռուսական հեղափոխութեան օրո-
 լաւ

Հ. Ինքնություն

պէս, Լուսինն Յովսէփանեաներէն: Մինչ
 քան շնորհակալ կարող էնք լինեն, որ լուսը
 ինրդ ազատեցիլք մեզ այն սաստիկ դժգո-
 ՛խիւնէր, որ յայտնած էր մեզ Բաղուրի հայ
 Բարակութիւնը՝ «Մշակ» ձեռք ձեռք՝ աշխա-
 րհեցիւ: Եթէ տարւեալ համար: Կարգադրեցիք
 ստանալ ձեր անտալ պնացած թղթակ-
 ՛իւնները՝ անագին կոտոր:

ՅՕՍՈՒՏ, 9 օգոստոսի: Գլխաւէն և Լճ-
ուղերը ստացան 600 ռուսական ռուբլի
ստորագործութեամբ Լաւրէնտիւսի
(պաշտօնէն), որոնք ցանկութիւններ են
լսում, որ խաղաղութիւնը պահէ լիազօր-
անքերը:

Электротипография типографского Т-ва „Гермесъ“. Мад. ул. № 15